

hen, det er for let. På dette område som på så mange andre områder må vi tage imod det nye, vurdere det kritisk, kassere det eller bruge det med fornuft. Vi erkender, at det er meget vanskeligere end at være konsekvent i en ideologisk bestemt afvisning, men i det store perspektiv mener vi, at det er mere ansvarligt.

For Kristeligt Folkeparti er grønne afgifter et udmærket adfærdsregulerende middel, vel at mærke når det er indrettet, så det reelt er adfærdsregulerende, det vil sige i sig har en motivering af brugeren. Vi har heller ikke noget imod at bruge dette middel, altså grønne afgifter, over for erhvervslivet, i dette tilfælde landbruget.

Når vi i Danmark pålægger et erhverv en afgift, som dette erhverv ikke har mulighed for at skaffe sig kompensation for gennem erhvervets salgspriser, fordi man konkurrerer med tilsvarende erhverv i andre EU-lande, der ikke har tilsvarende afgifter, forudsætter vi imidlertid, at afgiftens provenu tilbageføres til erhvervet principielt i fuldt omfang.

I forvejen findes der en afgift indført i 1995 eller 1996, som ikke til fulde lever op til Kristeligt Folkepartis forudsætninger, som jeg lige har skitseret dem. Dels er værdiafgiften med en fast procentsats for alle midler inden for samme gruppe – insekticider, fungicider eller herbicider – ikke tilstrækkelig adfærdsregulerende, idet den favoriserer de billige produkter, som ofte er de ældste og mest miljøhensigtsmæssige, og dels er tilbageførelsen ikke helt efter vores hoved, idet vi vil have afgifterne ført tilbage til landbruget som et fast tilskud pr. dyrket hektar hvede, raps, roer, eller hvad det nu er, man har dyrket, uafhængig af, om man har brugt lidt eller meget af bekæmpelsesmidlet eller slet intet har brugt.

Det vil sige, at den landmand, der har brugt forholdsvis store mængder bekæmpelsesmidler, vil komme til at betale mere i afgift, end han vil få tilbage, og omvendt vil den, der har prøvet at handle mere miljøvenligt ved at stå op midt om natten for at sprøjte på det mest hensigtsmæssige tidspunkt, og som har gået mange ture i markerne for at finde ud af, hvornår og hvor meget osv., få flere penge tilbage, end han har betalt.

Der er faktisk mange, skal vi kalde dem konventionelle landmænd, der gør en ganske alvorlig indsats for at gøre tingene forsvarligt. Dem skal vi ikke straffe eller mistænkeliggøre. De driver ikke landsskadelig virksomhed, de

bidrager tværtimod til samfundets opretholdelse.

Den nuværende afgifts tilbageførelse kompenserer for den amtskommunale grundskyld og favoriserer, så vidt jeg kan forstå det, landmænd med høj grundværdi, altså dem med den gode jord, for hvem det ikke er dyrere at sprøjte end for dem med den magre jord. I lovforslag nr. L 44 fortsætter man denne uhensigtsmæssige opkrævningsform, og tilbageførelsen af de øgede midler får afgiften til at ligne en regulær skat på konventionelle landbrug til finansiering af økologiske tiltag og forskning.

Med hensyn til opkrævningen ønsker vi, for at vi kan støtte dette lovforslag, en form, som i langt højere grad tilgodeser miljøet. Vi kender problemet ved at lave et belastningsindeks, men vi skal finde en form, der er bedre end den bevidstløse værdiafgift, eventuelt en model med en afgift efter behandlingshyppighed, altså samme afgift pr. hektar uafhængig af, hvilket produkt man bruger, men varieret efter, hvor meget man bruger, og beregnet ud fra den anbefalede normaldosering af hvert enkelt produkt.

Med hensyn til tilbageførelse kan vi ikke acceptere den overførsel, der sker fra konventionelle landbrug til økologer. Det kan konventionelle eller økologiske landmænd i øvrigt heller ikke.

Vi er også kritiske over for den overførelse af midler, der sker til sandsynligvis udmærkede forskningsprojekter. Hvorfor kan disse projekter ikke finansieres over institutternes almindelige bevillinger? Det her ligner en udvidelse af apparatet, som måske kan være rigtig, men det vil vi gerne være med til at se på i forbindelse med finansloven. Vi ønsker som beskrevet tidligere en tilbageførelse til landbruget generelt, så landmanden kan se, hvordan det virker. Vi skal lave noget, som landmanden kan se nytten og fornuften i.

Jeg håber, vi er enige med regeringen i de overordnede intentioner. Hvis det er rigtigt, tror vi også, at regeringen er i stand til at imødekomme Kristeligt Folkepartis letforståelige og meget fornuftige tanker. Vi glæder os til at se regeringens konstruktive ændringsforslag.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Først mener jeg, der er grund til at takke for en meget bred enighed om de mål, der er sat op, og som vi med dette forslag ønsker at komme